บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

1. การรวบรวมพันธุ์พริกจากศูนย์วิจัยพืชสวนพิจิตร 8 สายพันธุ์ มี 2 สายพันธุ์ ที่เหมาะสำหรับนำมาใช้เป็นสายพันธุ์พ่อ คือ พันธุ์ พจ. 5-3-1-1 และ พจ. 25-1-1-1

2. การผสมพันธุ์โดย การผสมตัวเองในสายพันธุ์พ่อ ดังนี้

พจ. 2-2-1-1-1 พจ. 4-1-1-1-1 พจ. 5-3-1-1-1 พจ. 6-1-1-1-1

พจ. 06-1 พจ. 07-1 พจ. 25-1-1-1-1 และ พจ. 27-1-2-1-1

ในการผลิตลูกผสมชั่วที่ 1 ได้ลูกผสม จำนวน 6 คู่ผสม ดังนี้

2740BC$_2$ #10-3-3 × พจ. 5-3-1-1 2740BC$_2$ #10-3-3 × พจ. 25-1-1-1

2735BC$_2$ #14-2-1 × พจ. 5-3-1-1 2735BC$_2$ #14-2-1 × พจ. 25-1-1-1

2735BC$_2$ #16-1-4 × พจ. 5-3-1-1 และ 2735BC$_2$ #16-1-4 × พจ. 25-1-1-1

3. การทดสอบความงอกของละอองเกสรเพศผู้ พบว่า ไม่พบละอองเกสร ในต้นที่มีเกสรเพศผู้ปกติ มีละอองเกสรในปริมาณมาก และมีการงอกของหลอดละอองเกสร

4. การเปรียบเทียบผลผลิตพันธุ์ลูกผสมชั่วที่ 1 2735BC$_2$ #16-1-4 × พจ. 5-3-1-1 ให้ผลิตสูงไม่แตกต่างกับพันธุ์การค้าและพันธุ์พ่อ และมีความดีเด่นของลูกผสม สูงกว่าลูกผสมคู่อื่น ๆ ส่วนสายพันธุ์พ่อ พจ. 5-3-1-1 ให้ลูกผสมที่มีผลผลิตสูงเท่ากับสายพันธุ์พ่อและพันธุ์การค้า สายพันธุ์แม่ 2735BC$_2$ #16-1 มีความเป็นหมัน 100 % และมีความเผ็ดคงที่ ซึ่งทั้งสายพันธุ์พ่อและแม่นั้นมีค่า gca สูง

5. การหาปริมาณสารแคปไซซินของพริก 10 สายพันธุ์ โดยวิธีวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 750 นาโนเมตร พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ พันธุ์ลูกผสม 2735BC$_2$ #14-2-1 × พจ. 25-1-1-1 มี ความดีเด่นของลูกผสมสูงกว่าพันธุ์ลูกผสมอื่นๆ การทดลองนี้ให้ผลสอดคล้องกับการทดสอบระดับความเผ็ดโดยคนชิม

6. จากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ความกว้าง ความยาว และปริมาณสารแคปไซซิน โดยเปรียบเทียบกับน้ำหนักผล 1 พบว่า ทั้ง 3 ลักษณะไม่มีความสัมพันธ์ กับน้ำหนักผล แสดงว่า น้ำหนักผลไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ ความกว้าง ความยาว และปริมาณสารแคปไซซินเพิ่มขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved